

И досега обичам да ходя в дома на тази моя леля, защото там винаги е весело. Моята майка е връстница с трите ѝ деца и тя също смята, че е много хубаво да си на гости у леля Зелана. Затова, когато ми остане свободно време, искам да бъда в нейния дом. Там възрастта е без значение, няма забранени теми. За всичко можем да си говорим. И най-малките палавници – внуците ѝ, не остават без внимание. Възхищавам се на леля Зелана не само заради уюта в дома ѝ, организацията, която умее да създава, вниманието, с което ни посреща и изслушва; няма проблем, за който да не получиш подходящия съвет; но и заради възпитанието, което е дала на своите деца, заради любовта, която е създавала помежду им, заради интелекта ѝ. Много съм ѝ благодарна, че ме е научила да вярвам в любовта. Всъщност аз съм роднина с чичо Асан, нейния съпруг, но това не ми пречи да я обичам и да ѝ се възхищавам. Мисля си, че въпреки трудния ѝ живот, тя е щастлива жена, защото е открила любовта и защото и двамата с чичо са воювали да я запазят. Сещам се за една мъдрост, която прочетох от Ж. Ж. Русо: *Хората винаги ще бъдат такива, каквито ги направят жените; затова, ако искате да бъдете добродетелни хора, внушете на жените какво е величие и добродетел.* Точно това умееше да прави чичо Асан. Той не се уморяваше да ни разказва за младите им години, когато е свирел на вечеринките във „Факултета“, как е открил леля Зелана, как родителите му се страхували да я приемат, защото не допускали, че може момиче без майка да притежава качествата, които тя е имала, да получи добро възпитание и да създаде добро семейство. Как е нарушавал забраните на баща си да дружи с нея. Как е ял бой от голямата ѝ сестра (тя се страхувала за достойнството на малката си сестра, след като разбрала, че родителите на приятеля ѝ не я искат, а такива вести в нашата общност много бързо стават всеобщо достояние). През 40-годишния им съвместен живот чичо Асан не е спирал да се възхищава на леля Зелана и да благодари на съдбата, че му е жена и майка на трите им деца – двама сина и дъщеря. Едва след 20-ата година от брака им чичо Асан е получил бащината благословия. Нещо повече, дядото е благословил своята внучка да има същия брак като на родителите си и да се гордее с тях.

Всеки, който познава чичо Асан и леля Зелана, може да разкаже за тяхната обич и прекрасното семейство. В техния дом можеш да научиш, че да си се родил циганин, е божия благословия и отговорност. От тяхното семейство научавам за хора, с които можем